മാനവാനന്തരവിചാരലോകം സൈബർകവിതകളിൽ

ഡോ. സിനുമോൾ തോമസ്
അസോസിയേറ്റ് പ്രൊഫസർ, മലയാളവിഭാഗം, ഡോ. ബി.ആർ. അംബേദ്കർ സ്മാരക
ഗവ. ആർട്സ് & സയൻസ് കോളേജ്, ബാലുശ്ശേരി

പ്രബന്ധസംഗ്രഹം

ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ പ്രാരംഭദശമുതൽ സാങ്കേതികവിദ്യ മനുഷ്യസമൂഹത്തിനുമേൽ സ്വാധീനം ചെലുത്തിയിരുന്നു. ഇരുപത്തൊന്നാം നൂറ്റാണ്ടിലാവട്ടെ മനുഷ്യലോകവും യന്ത്രലോകവും തമ്മിലുള്ള അതിരുകൾ അടർന്നുമാറുന്ന സ്ഥിതിവിശേഷമാണുള്ളത്. പുതിയകാലത്ത് മാനവികത എന്നത് കേവലം മനുഷ്യകേന്ദ്രിതമായി മാത്രം അടയാളപ്പെടുത്താൻ കഴിയില്ല എന്ന രീതിയിൽ ചിന്തിക്കാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന തലത്തിലേക്ക് മനുഷ്യനും യന്ത്രസാങ്കേതികവിദ്യയും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം മാറിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. സമകാലിക മലയാളത്തിലെ സൈബർ കവിതകളിൽ പോസ്റ്റ് ഹ്യൂമനിസം/മനുഷ്യേതര മാനവികത/മാനവാനന്തരത എങ്ങനെ ആവിഷ്കരിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന അന്വേഷണമാണ് ഈ പ്രബന്ധം.

താക്കോൽവാക്കുകൾ: പോസ്റ്റ് ഹ്യൂമനിസം, ആന്ത്രോപ്പോസീൻ, ട്രാൻസ്ഹ്യൂമനിസം, സൈബോർഗ്, സൈബർ കവിതകൾ

ആമുഖം

സമകാലമനുഷ്യന്റെ ജീവിതം നാളിതുവരെയുള്ളതിൽനിന്നും തികച്ചും വ്യത്യസ്തമായി യന്ത്രങ്ങളുമായും സാങ്കേതികവിദ്യകളുമായും നിരന്തരം സഹവർത്തിച്ചും സഹജീവിച്ചും മുന്നേറുന്ന തരത്തിലാണുള്ളത്. കൃത്രിമാവയവങ്ങൾ, മൊബൈൽ ഫോണുകൾ, കംപ്യൂട്ടറുകൾ, വാഹനങ്ങൾ, നിത്യോപയോഗ ഉപകരണങ്ങൾ തുടങ്ങി നാനാതരം യന്ത്രസംവിധാനങ്ങളുമായി

ഇഴപിരിക്കാനാവാത്തവിധം ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഒന്നായി മനുഷ്യന്റെ കർത്തൃത്വം മാറിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടുതന്നെ മനുഷ്യജീവിതം എന്നത്തേക്കാളും സങ്കീർണ്ണവും പ്രശ്നഭരിതവുമായിരിക്കുന്നു. സ്വഭാവികമായും സമകാലമനുഷ്യന്റെ ജീവിതത്തിൽ ശാസ്ത്ര-സാങ്കേതികവിദ്യകളുടെ സ്വാധീനം ഏറ്റവും കൂടുതലുമാണ്. സാധാരണ ജനങ്ങളെയുൾപ്പെടെ സ്വാധീനിക്കാൻ സാങ്കേതികവിദ്യക്കും യന്ത്രങ്ങൾക്കും കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. മനുഷ്യസമൂഹത്തിന്റെ ഇതു വരെയുള്ള ജീവിതരീതികളിൽ നിന്ന് തികച്ചും വിഭിന്നമായി യന്ത്രങ്ങളുടെ സഹായവും സാന്നിധ്യവുമില്ലാതെയാകുമ്പോൾ നിസ്സാരത അനുഭവപ്പെടുന്ന നിലയിലേക്ക് മനുഷ്യർ മാറിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഭക്ഷണത്തേക്കാളും മറ്റെന്തിനെക്കാളും പ്രധാനപ്പെട്ടതും അവശ്യവുമായ വസ്തുവായി മൊബൈൽഫോൺ സാധാരണക്കാർക്കുവരെ അനുഭവപ്പെട്ടു തുടങ്ങിയത് ഒരുദാഹരണം മാത്രമാണ്. പുസ്തകവായന, എഴുത്ത്, പാട്ടുകേൾക്കൽ, സിനിമ കാണൽ തുടങ്ങി ജീവിതത്തെ ആനന്ദിപ്പിക്കുന്ന വിനോദങ്ങൾക്കെല്ലാമായി ഒറ്റ ഉപകരണം എന്ന വിധത്തിലുള്ള സ്മാർട്ഫോണുകളുടെ വളർച്ച സാധാരണമനുഷ്യരുടെ ജീവിതത്തെ പോലും ടെക്നോളജിയുമായി നേരിട്ടു ബന്ധിപ്പിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ബാങ്ക് ഇടപാടു തുടങ്ങി എല്ലാത്തരം പണം അടയ്ക്കലുകളും കൊടുക്കലുകളും വാങ്ങലുകളുമൊക്കെ അലച്ചിൽ കൂടാതെ ചെയ്യാൻ സാധിക്കുന്ന നിലയിലേക്കുകൂടി സ്മാർട്ട്ഫോണുകളായി മൊബൈൽഫോൺ മാറിയതോടെ സമയലാഭമുൾപ്പെടെ മനുഷ്യന് നേട്ടമായി. ജീവിതത്തിൽനിന്ന് സാങ്കേതികവിദ്യയെ അടർത്തിമാറ്റിക്കൊണ്ടൊരു ജീവിതം ആധുനികമനുഷ്യന് അന്യമായിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

പുതിയകാലത്ത് മാനവികത എന്നത് കേവലം മനുഷ്യകേന്ദ്രിതമായി മാത്രം അടയാളപ്പെടുത്താൻ കഴിയില്ല എന്നരീതിയിൽ ചിന്തിക്കാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന തലത്തിലേക്ക് മനുഷ്യനുംയന്ത്രസാങ്കേതിക വിദ്യയും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം മാറിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മനുഷ്യകേന്ദ്രിതമായ എല്ലാ വിജ്ഞാനങ്ങളെയും പുതുക്കിപ്പണിതുകൊണ്ട് മനുഷ്യരും, ഇതരജീവിവർഗ്ഗങ്ങളും വസ്തുക്കളും യന്ത്രങ്ങളുമൊക്കെ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന പുതിയൊരു ഹ്യൂമനിസത്തെയാണ് മനുഷ്യേതര മാനവികത അഥവാ പോസ്റ്റ്ഹ്യൂമനിസം എന്നതുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. മനുഷ്യേതരമാനവികത ഗദ്യാഖ്യാനങ്ങളിലും സിനിമകളിലും പ്രകടമായ രീതിയിൽ കടന്നുവന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിലും കവിതകളിൽ അത്രയധികമായി സ്വാധീനം ചെലുത്തിയിട്ടില്ല. എങ്കിലും സൈബർ ഇടങ്ങളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട കവിതകളിലെ പോസ്റ്റ്ഹ്യൂമനിസ്റ്റ് സങ്കല്പനങ്ങളുടെ സാന്നിധ്യമാണ് ഈ പ്രബന്ധത്തിന്റെ അന്വേഷണ വിഷയം.

അതിരുകൾ മാഞ്ഞു പോകുന്ന മനുഷ്യ-യന്ത്ര ലോകങ്ങൾ

ജന്തുക്കളിൽ നിന്നും യന്ത്രങ്ങളിൽ നിന്നും മനുഷ്യനെ കണിശമായി വേർതിരിച്ചു നിർത്തുന്ന അതിരുകൾ ഇല്ലാതായിരിക്കുന്നുവെന്ന് നിരീക്ഷിക്കുന്ന ഡോണ ഹരാവേ തന്റെ സൈബോർഗ് മാനിഫെസ്റ്റോയിൽ "യാന്ത്രികതയുടെയും ജൈവികതയുടേയും സങ്കരമായ, സാമൂഹിക യാഥാർത്ഥ്യത്തിന്റെയും ഭാവനയുടെയും സങ്കരമായ ഒരു സൈബർ നെറ്റിക് ജീവജാലമായാണ്" സൈബോർഗിനെ നിർവ്വചിക്കുന്നതെന്ന് പ്രസാദ് പന്ന്യൻ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നുണ്ട് (2021. 41). പോസ്റ്റ്ഹ്യൂമൻ ചിന്തകളെ ഏറെ സ്വാധീനിച്ച പരികല്പനയാണ് സൈബോർഗിന്റേത്. പോസ്റ്റ്ഹ്യൂമനിസ്റ്റ് കാലത്തെ അടയാളപ്പെടുത്തുന്ന സവിശേഷതകളിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ടതായി ഡോണ ഹരാവെ നിരീക്ഷിക്കുന്നത് മനുഷ്യ-യന്ത്ര ലോകങ്ങളുടെ അതിർവരമ്പുകൾ മാഞ്ഞു പോയതാണ്. ടി.പി. വിനോദിന്റെ 'Bio-data' എന്ന കവിത ഇതിന് മികച്ചൊരുദാഹരണമാണ്.

> എന്റെ
> ആനന്ദമളക്കാനുള്ള
> യന്ത്രമാണ്
> ഞാൻ
> എന്റെ
> സങ്കടങ്ങളെ സമാഹരിക്കുന്ന
> സാങ്കേതിക വിദ്യയുമാണ്
> ഞാൻ
> (Bio-data : ടി.പി. വിനോദ്)

സ്വന്തം ആനന്ദം അളക്കാനുള്ള ഉപകരണമായും സങ്കടങ്ങളെ സമാഹരിക്കുന്ന സാങ്കേതികവിദ്യയായും അവനവനെ അടയാളപ്പെടുത്തുക വഴി തന്നെത്തന്നെ യന്ത്രമായി അടയാളപ്പെടുത്തുകയാണ്. യന്ത്രത്തിന്റെ കേവല യാന്ത്രികത മാത്രമേ അവിടെ ആവശ്യമാകുന്നുള്ളൂ. അതുകൊണ്ടുതന്നെ കവിക്ക് അതിനെ പൂർണ്ണമായും സ്വീകരിക്കാനും കഴിയുന്നില്ല.

> ഇതൊക്കെ കണ്ട്
> ജീവനില്ലാത്തതേ എന്ന്
> എന്നെ ശകാരിക്കാൻ
> വേറൊരു ഞാനുണ്ടെന്ന്
> എന്റെ മനസ്സ് പറയുന്നു

എന്ന് അതേ കവിതയിൽ തന്നെ പറഞ്ഞുവെക്കുമ്പോൾ മനുഷ്യലോകവും

യന്ത്രലോകവും തമ്മിലുള്ള അതിർവരമ്പുകൾ മായുമ്പോഴും ആ യന്ത്രഭാവത്തെ ജീവനില്ലാത്തതേ എന്ന് കവിമനസ്സ് വിളിക്കുമ്പോൾ പൂർണ്ണമായും അതിനെ അംഗീകരിക്കാൻ കഴിയാത്ത നില കൂടി ധ്വനിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്.

ഇതേ കവിയുടെ മറ്റൊരു കവിതയിൽ
മനസ്സ്
നശ്വരതയുടെ
കീബോർഡാണ്
(ആയതിനാൽ: ടി.പി. വിനോദ്)

എന്നു പറഞ്ഞു വെക്കുന്നുണ്ട്. മനസ്സ് കീബോർഡു തന്നെയാണ് എന്നു പറയുമ്പോൾ അവ തമ്മിൽ ഭേദമില്ലെന്ന് രൂപണം ചെയ്യുക തന്നെയാണ്. കീബോർഡ് ഉപയോഗിച്ച് എന്തും ടൈപ്പ് ചെയ്യാം. ടൈപ്പ് ചെയ്തത് ആവശ്യമില്ലെങ്കിൽ എപ്പോൾ വേണമെങ്കിലും ഡിലീറ്റ് ചെയ്യാം. ഒന്നും സ്ഥിരമല്ല. മനസ്സും അതുപോലെ എന്തും എഴുതുകയും മായ്ക്കുകയും വേണമെങ്കിൽ മാത്രം സൂക്ഷിച്ച് വെക്കുകയും ചെയ്യാവുന്ന ഒന്നാണെന്ന് പറയുമ്പോൾ മനുഷ്യലോകവും യന്ത്രലോകവും തമ്മിൽ ഭേദമില്ല എന്നു തന്നെയാണ് ധ്വനിപ്പിക്കുന്നത്. മാത്രമല്ല കീബോർഡിന് സ്വയം ഒന്നും സാധ്യമല്ല. യന്ത്രത്തെ എങ്ങനെ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നുവോ അതുപോലെ തന്നെ മനസ്സിനെയും കൈകാര്യം ചെയ്യണം. മനുഷ്യമനസ്സിന്റെ അപാരശക്തിയെക്കുറിച്ച് പറയുന്നതിൽ നിന്നും ഭിന്നമായി മനസ്സിനെ സ്വയം ഒന്നുംചെയ്യാൻ ശേഷിയില്ലാത്ത നശ്വരമായ ഒരു കീബോർഡ് മാത്രമായാണ് അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. മനസ്സിലെ വിചാരങ്ങളൊക്കെ അടിക്കടി മാറ്റുകയും ഒഴിവാക്കുകയും ചെയ്യാൻ പറ്റുന്ന ഒന്നാണെന്നു കൂടി സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

വീട് ഒരു സ്മാർട്ട് ഹോമായി മാറിയതിനെക്കുറിച്ചാണ് സൂര്യഗായത്രി പി.വി. യുടെ വീടൊരു 'സ്മാർട്ട് ഹോമാ'ണ് എന്ന കവിത.

ഇന്നലെ മുതൽ വീടൊരു
'സ്മാർട്ട് ഹോമാ'ണ്.
പലതരം റിങ്ടോണുകളിൽ
ആളുകളെ അതിനുള്ളിൽ
സേവ് ചെയ്ത് വെക്കും.
(വീടൊരു 'സ്മാർട്ട് ഹോമാ'ണ്: സൂര്യഗായത്രി പി.വി)

സ്മാർട്ട്ഫോണുകളിൽ ഓരോ ആളുടെ കോൺടാക്ട് നമ്പറുകളും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം റിങ് ടോണുകൾ കൊണ്ട് തിരിച്ചറിയുന്ന വിധം ക്രമീകരിക്കാവുന്നതാണ്. അതുപോലെ സ്മാർട്ട് ഹോമിലെ ആളുകളെയും പ്രത്യേകം

അടയാളങ്ങളാൽ/റിങ് ടോണുകളാൽ സേവ് ചെയ്തുവെക്കും എന്ന് കവയിത്രി സൂചിപ്പിക്കുന്നു. സ്മാർട്ട് ഹോമിലെ ആളുകൾ കേവലം സ്മാർട്ട് ഫോണിൽ സേവ് ചെയ്ത നമ്പറിന് തുല്യമായാണ് ഇവിടെ മാറുന്നത്. വീടിനുള്ളിൽ മറ്റൊരു വീടെന്ന പോലെ മനുഷരെല്ലാം വീടിനുള്ളിലെ രഹസ്യമുറികളായി തീരും. സ്മാർട്ട് ഫോണിനുള്ളിലെ ആപ്പുകളെന്ന പോലെ ആളുകളൊക്കെ സ്മാർട്ട് ഹോമിലെ ആപ്പുകളായിത്തീരുന്നു. വീടും വീട്ടിനുള്ളിലെ ആളുകളും സ്മാർട് ഹോമിലെ ഉപകരണങ്ങൾ പോലെയാണെന്ന് ഈ കവിതയിൽ വ്യക്തമാക്കുന്നു. മനുഷ്യനും യന്ത്രവും തമ്മിലുള്ള അതിർവരമ്പ് മാഞ്ഞുപോകുന്ന നില തന്നെയാണ് ഈ കവിതയിലും പ്രകടമാകുന്നത്.

ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അന്ത്യത്തോടെ മനുഷ്യർ എന്നതു തന്നെ 'യന്ത്രത്തിന്റെയും ജീവജാലത്തിന്റെയും സൈദ്ധാന്തികവൽക്കരിക്കപ്പെട്ട, കെട്ടിച്ചമയ്ക്കപ്പെട്ട സങ്കരങ്ങളാണ്, മിഥ്യാഭാവനകളാണ് (Haraway 1991: 150) എന്ന ഡോണാ ഹരാവെയുടെ അഭിപ്രായത്തിന്റെ സാധ്യതകളാണ് സൈബർ കവിതകളിലെ മാനവാനന്തര വിചാരലോകത്തിന്റെ കാതലായി വർത്തിക്കുന്നതെന്ന് ഈ കവിതകൾ തെളിയിക്കുന്നു

ടെക്നോളജിയും വിനോദവും

പുതിയ യന്ത്രലോകത്ത് ധാരാളം വിനോദങ്ങൾക്ക് സാധ്യതകളുണ്ട്. മൊബൈൽ ഫോണും ഇന്റർനെറ്റുമൊക്കെ ഇത്തരം വിനോദക്കളികളുടെ വിശാലലോകത്തെ തുറന്നിട്ടിരിക്കുന്നു. പണത്തിനു വേണ്ടിയും കേവലാനന്ദത്തിനു വേണ്ടിയുമൊക്കെയുള്ള പലതരം കളികൾ മൊബൈൽ ഫോണടക്കമുള്ള ഉപകരണങ്ങളിൽ ലഭ്യമാണ്. വിഷ്ണു പ്രസാദിന്റെ 'ഗെയിം'[1] എന്ന കവിത ഇത്തരമൊരു ഗെയിമിന്റെ സ്വഭാവത്തിലൂടെ ഒരു യാത്രയെ അവതരിപ്പിക്കുകയാണ്. ഒരു ഗെയിമിന്റെ എല്ലാ പിരിമുറുക്കങ്ങളെയും അടയാളപ്പെടുത്താൻ പര്യാപ്തമാണ് ഈ കവിത. മാത്രമല്ല യാത്ര എന്ന ലക്ഷ്യത്തിനപ്പുറത്തേക്ക് ഇതിലെ യാത്ര വഴിമാറിപ്പോകുന്നത് കാണാം. പരാജയപ്പെടുന്തോറും പുതിയ വഴികൾ തേടി വീണ്ടും വീണ്ടും ശ്രമിക്കുന്ന മൊബൈൽ/കംപ്യൂട്ടർ ഗെയിമുകളെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നുണ്ട് ഈ കവിത.

> മൂന്നു വട്ടവും തോറ്റു പോയ ഒരു ഗെയിമാണിത്.
> പൂർവ്വാധികം വാശിയോടെ നമ്മൾ പുതിയൊരു ലക്ഷ്യം തീരുമാനിക്കുന്നു
> (ഗെയിം: വിഷ്ണു പ്രസാദ്)

എന്നുപറയുന്ന കവി ലക്ഷ്യത്തിലെത്താൻ ഗൂഗിൾഎർത്തിൽ ചെറുമാട് എന്ന ലക്ഷ്യകേന്ദ്രം കണ്ടുപിടിക്കുന്ന തങ്ങളെ യാത്രികരായല്ല മറിച്ച്

കളിക്കാരായാണ് അടയാളപ്പെടുത്തുന്നത്. യാത്ര ഒരിക്കലും വാശി പിടിപ്പിക്കുന്നതല്ല എന്നും കളികളാകട്ടെ വാശി ഉളവാക്കുന്നതാണെന്നും പൊതുവിൽ ധരിച്ചിട്ടുള്ളവരാണ് നാം. യാത്ര പലതരത്തിലുണ്ടെങ്കിലും അത് പലപ്പോഴും ഗൗരവസ്വഭാവം പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന ഒരു പ്രവൃത്തിയായാണ് അടയാളപ്പെടുത്തുന്നത്. എന്നാൽ കളിയാകട്ടെ അത് ഗൗരവപൂർണമാകുമ്പോൾ പോലും അലസത സൂചിപ്പിക്കുന്ന ഒരു പദമായാണ് ഭാഷയിൽ പ്രകടമാകുന്നത്.[2]

ഒറ്റപ്പെടലിന്റെ വിരസത

പുതുകാലത്തിൽ യന്ത്രസംസ്കാരം മനുഷ്യജീവിതവുമായി ഏറെ പൊരുത്തപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടുതന്നെ മനുഷ്യന്റെ വിരസതയെ അകറ്റുവാൻ സഹായിക്കുന്ന ഏറ്റവും അടുത്ത സഹായിയായി ഇവ മാറിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. യന്ത്രങ്ങളുമായുള്ള മനുഷ്യബന്ധമാണ് നമ്മുടെ സാംസ്കാരിക രാഷ്ട്രീയ പരിസരങ്ങളെ ഇനിയങ്ങോട്ട് നിർണ്ണയിക്കുന്നതെന്ന (2021: 117) ടി.ടി. ശ്രീകുമാറിന്റെ നിരീക്ഷണത്തോട് ചേർന്നു നിൽക്കുന്നവയാണ് സൈബർ കവിതകളിൽ പ്രകടമാകുന്ന മാനവാനന്തര സങ്കല്പനങ്ങളിലേറെയും. എങ്കിലും ഇവ യഥാർത്ഥത്തിൽ മനുഷ്യന്റെ ഏകാന്തതയെ മാറ്റുന്നുണ്ടോ എന്ന ചോദ്യത്തിന്റെ ഉത്തരം കണ്ടെത്താൻ സഹായകമാണ് നിദർശ് രാജിന്റെ 'പന്തയം' എന്ന കവിത. സർവ്വസമയവും വിജനമായ തന്റെ സ്വകാര്യ ഇടങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള സൂചനകളാണ് 'പന്തയം' എന്ന കവിത. വീട്ടിലെ യന്ത്രങ്ങളും സ്വകാര്യ ഇടങ്ങളും ചേരുന്ന സ്വന്തം നാഷണൽഹൈവേ വിജനമാണെന്ന് കവി പറയുന്നു.

> ടിവിയിൽ നിന്നു ഫ്രിഡ്ജിലേക്കും
> ഫ്രിഡ്ജിൽ നിന്ന വാഷ് ബേസനിലേക്കും
> അവിടെ നിന്ന് കക്കൂസിലേക്കും
> മാത്രം നിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്ന
> എന്റെ എൻ. എച്ച് 213
> രാത്രിയോ പകലോ എന്നില്ലാതെ
> എല്ലാ സമയവും വിജനമാണ്.
> (പന്തയം: നിദർശ് രാജ്)

'വിജനതയെ അല്ലെങ്കിൽ വിരസമായ ഏകാന്തതയെ മറികടക്കാൻ കവി ചെയ്യുന്നതാകട്ടെ വാതിൽപ്പൂട്ടി ചാവി വലിച്ചെറിഞ്ഞ് സിം കാർഡൂരി പൊട്ടിച്ച്, ചായയിലിട്ട്, ചായ വാഷ്ബേസിനിൽ ഒഴിച്ച് അവിടെ വീണ സിം കാർഡ് കൈയ്യിലിട്ട് ഞെരിച്ച് വായിലിട്ട് കടിച്ച് ഒരു അജീവിയ ഘടകത്തെ ഇനിയും

ദ്രോഹിക്കുന്നത് അർത്ഥശൂന്യമാണെന്ന തിരിച്ചറിവിൽ അത് ജനലിലൂടെ പുറത്തേക്കിടുന്നു'. യന്ത്രങ്ങൾക്ക് മനുഷ്യന്റെ ഏകാന്തത മാറ്റാനാവില്ല എന്ന തിരിച്ചറിവ് തന്നെയാണ് അത്തരം ഇടങ്ങളുടെ വാതിലുകൾ പൂട്ടി ചാവി വലിച്ചെറിയാൻ കവിയെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത്. മാത്രമല്ല ജീവനില്ലാത്തവയ്ക്ക് മനുഷ്യന്റെ ഏകാന്തത മാറ്റാൻ ഒരു പരിധി വരെ മാത്രമേ കഴിയൂ. അവയെ പൊട്ടിച്ചെറിഞ്ഞാലും അവയ്ക്ക് നോവുകയില്ല. അതുകൊണ്ടു തന്നെ ആ പ്രവൃത്തി വ്യർത്ഥവുമാണ്. എങ്കിലും 'അജീവിയ ഘടകത്തെ ദ്രോഹിക്കുന്നത്' എന്ന കവിതയിലെ പരാമർശം യഥാർത്ഥത്തിൽ അജീവിയ ഘടകങ്ങൾക്ക് ജീവ സ്വഭാവത്തെ ആരോപണം ചെയ്യുക തന്നെയാണ്, കാരണം യന്ത്രങ്ങളെ മനുഷ്യരായി, അല്ലെങ്കിൽ തങ്ങളിൽപ്പെട്ട ഒന്നായി കണക്കാക്കുന്ന ആളുകളുമുണ്ട്.

ട്രാൻസ്ഹ്യൂമനിസം: മനുഷ്യശരീരത്തിലെ യന്ത്ര സാന്നിധ്യം

ദീർഘായുസ്സ്, മാനസികാവസ്ഥ, വൈജ്ഞാനിക കഴിവുകൾ എന്നിവ വളരെയധികം വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ കഴിയുന്ന വിപുലമായ സാങ്കേതികവിദ്യകൾ വികസിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് മനുഷ്യന്റെ അവസ്ഥ മെച്ചപ്പെടുത്താൻ വാദിക്കുന്ന ഒരു ദാർശനികവും ബൗദ്ധികവുമായ പ്രസ്ഥാനമാണ് ട്രാൻസ്ഹ്യൂമനിസം. മനുഷ്യരാശി പരിണമിക്കുകയും ഒടുവിൽ അതിനെ സപ്ലിമെന്റ് ചെയ്യുകയോ അസാധുവാക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന ഒരു പുതിയ ബുദ്ധിജീവിവർഗത്തിന്റെ ഭാവിദർശനമാണ് ട്രാൻസ്ഹ്യൂമനിസത്തിന്റെ പൊതു സവിശേഷത. ട്രാൻസ്ഹ്യൂമനിസം പരിണാമ വീക്ഷണത്തിന് ഊന്നൽ നൽകുന്നു. ചിലപ്പോൾ വൈജ്ഞാനിക മെച്ചപ്പെടുത്തലിലൂടെ (അതായത് ജീവശാസ്ത്രപരമായ ഉന്നമനം) ഉയർന്ന ബുദ്ധിശക്തിയുള്ള ഒരു ജന്തുജാലത്തെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള അന്വേഷണങ്ങളും ഗവേഷണങ്ങളും ഇതിന്റെ ഭാഗമാണ്. ശരീരത്തിൽനിന്ന് പാരമ്പര്യരോഗങ്ങളുടെ ജീനുകളെ ഒഴിവാക്കുന്നതും മെച്ചപ്പെട്ട ജീവിവർഗ്ഗത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്നതുമൊക്കെ ഇതിന്റെ പരിധിയിൽ ഉൾപ്പെടുത്താം. മനുഷ്യനെ മെച്ചപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള സാങ്കേതികവിദ്യകളുടെ പ്രയോഗത്തിൽ പ്രത്യേക ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കുന്നതിൽ ട്രാൻസ്ഹ്യൂമനിസം ഊന്നൽ നൽകുന്നു. ജന്മനായുള്ള മാനസികവും ശാരീരികവുമായ തടസ്സങ്ങൾ ഇല്ലാതാക്കി നിയമപരവും രാഷ്ട്രീയവുമായ സമത്വത്തിന്റെ വാഗ്ദാനങ്ങൾ നിറവേറ്റുന്ന മനുഷ്യാവസ്ഥയുടെ ഭൗതിക യാഥാർത്ഥ്യത്തെ നിറവേറ്റാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ, ഭാവിയിലെ സാങ്കേതികവിദ്യകളുടെയും നൂതന സാമൂഹിക സംവിധാനങ്ങളുടെയും എല്ലാ ജീവിതനിലവാരവും മെച്ചപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള സാധ്യതകൾ പല ട്രാൻസ്ഹ്യൂമനിസ്റ്റുകളും സജീവമായി വിലയിരുത്തുന്നു .

മനുഷ്യശരീരത്തിൽ യന്ത്രം ഘടിപ്പിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചും മനുഷ്യേതര മാനവികതയിൽ ചർച്ച ചെയ്യുന്നുണ്ട്. സുനിത ഗണേഷിന്റെ 'എ.ഐ' (ആർട്ടിഫിഷ്യൽ ഇന്റലിജെന്റ്സ്) എന്ന കവിതയിൽ തലച്ചോറു മാറ്റി ചിപ്പ് വെക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് പറയുന്നു. സാങ്കേതിക നവീകരണത്തിന്റെ വേഗത ത്വരിതഗതിയിലാണെന്നും അടുത്ത 50 വർഷം സമൂലമായ സാങ്കേതിക മുന്നേറ്റങ്ങൾ മാത്രമല്ല, ഒരുപക്ഷേ സാങ്കേതികമായ ഒരു ഏകത്വവും നൽകുമെന്നും, അത് മനുഷ്യന്റെ സ്വഭാവത്തെ അടിസ്ഥാനപരമായി മാറ്റിയേക്കാം എന്നും റേ കർസ്‌വെയിലിനെപ്പോലുള്ള ചില സൈദ്ധാന്തികർ കരുതുന്നുണ്ട് (ray kurzweil: 2014). ഈ വമ്പിച്ച സാങ്കേതിക മാറ്റം മുൻകൂട്ടി കാണുന്ന ട്രാൻസ് ഹ്യൂമനിസ്റ്റുകൾ ഇത് അഭികാമ്യമാണെന്ന് പൊതുവെ വാദിക്കുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, ചിലർ വളരെ വേഗത്തിലുള്ള സാങ്കേതികമാറ്റത്തിന്റെ അപകടസാധ്യതകളെക്കുറിച്ച് ആശങ്കാകുലരാണ്. ഇത്തരമൊരു ആശങ്കയെ അടയാളപ്പെടുത്തുന്ന കവിതയാണ് 'എ.ഐ'. ഞെക്കുന്ന ബട്ടണുകളും സ്ക്രീനിൽ കളിക്കുന്ന മനുഷ്യരും മാത്രമല്ല ഉള്ളതെന്നും അവകാശങ്ങൾ ഇല്ലാതാക്കാൻ ഒരു ഡിലീറ്റ് മാത്രമേ വേണ്ടു എന്നും കവയിത്രി ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്ന സാധാരണ നിലയിൽനിന്നും എത്രയും പെട്ടെന്ന് എന്തിനെയും ഒഴിവാക്കാൻ പുതിയകാലത്ത് നിഷ്പ്രയാസം സാധിക്കുമെന്നുകൂടി ഈ കവിതയിൽ പറഞ്ഞുവെക്കുന്നുണ്ട്. സ്വാതന്ത്ര്യം ഉൾപ്പെടെ എല്ലാം നിമിഷനേരം കൊണ്ടില്ലാതാകുമ്പോഴും അതു തിരിച്ചറിയാൻ പോലും കഴിയാത്ത നിലയിലേക്ക് യന്ത്രസംസ്കാരം നമ്മെ കൊണ്ടുവന്ന് എത്തിച്ചിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ്.

ജനാധിപത്യം
മുതലാളിയുടെ കൂട്ടിലെ
കഴുത്തിൽ ബെൽറ്റിട്ട
എ.ഐ.
(എ.ഐ. - സുനിത ഗണേഷ്)

എന്നു കവിക്ക് പറയേണ്ടി വരുന്നത്.

ആന്ത്രോപ്പോസീൻ: മനുഷ്യനിർമ്മിതയുഗം

ഇരുപത്തിയൊന്നാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആദ്യ ദശകത്തിൽ ഭൗമശാസ്ത്രഗവേഷകർക്കിടയിലാണ് കാലാവസ്ഥാവ്യതിയാനം മൂലം ഭൂമിയുടെ ആവാസവ്യവസ്ഥയ്ക്ക് ഉണ്ടാകുന്ന മാറ്റത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന ആന്ത്രോപ്പോസീൻ എന്ന പദം രൂപപ്പെട്ടത്. മനുഷ്യനിർമ്മിതമായ ആന്ത്രോപ്പോസീൻ യുഗത്തിലേക്ക് മനുഷ്യൻ പ്രവേശിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നുവെന്ന് ഭൗമശാസ്ത്രലോകം അഭിപ്രായപ്പെടുന്നുണ്ട്.

ആന്ത്രോപ്പോസീൻ വ്യവഹാരം മനുഷ്യർക്ക് പ്രകൃതിയുടെ മുകളിലുള്ള ആധിപത്യത്തെയും നിയന്ത്രണമില്ലായ്മയെപ്പറ്റിയും പാരിസ്ഥിതിക വിനാശത്തെയും പുനർനിർമ്മാണത്തെയും കുറിച്ച് ഒരേ സമയം സംസാരിക്കുന്നു. (ജസ്റ്റിൻ മാത്യു. (പ്രസാദ് പന്ന്യൻ). 2021. 304 - 306). പുതിയ കാലത്ത് സകലതിനെയും നിയന്ത്രിക്കാൻ പറ്റുന്ന അതുല്യ ശക്തിയായി മാറാൻ മനുഷ്യനെ സാങ്കേതികവിദ്യ പ്രാപ്തനാക്കിയിരിക്കുന്നു. നൊടിയിട കൊണ്ട് എന്തിനെയും വരുതിയിലാക്കാനും വേണ്ടിവന്നാൽ നശിപ്പിക്കാനും പറ്റുന്ന വിധത്തിലേക്ക് മനുഷ്യൻ മാറിക്കഴിഞ്ഞു.

മേശപ്പുറത്തേക്ക് ലാപ്ടോപ്
ഉയർത്തി വെച്ച് അയാൾ
പുഴയെ delete ചെയ്തു തുടങ്ങി
('പുഴയെ ഡിലീറ്റ് ചെയ്യുമ്പോൾ': ആശ സജി)

പുഴയെ ഡിലീറ്റ് ചെയ്യുമ്പോൾ എന്ന കവിതയിൽ പുഴയെ മാത്രല്ല മഴയെ, മഴത്തുള്ളിയെ എന്നു വേണ്ട ഉറവയെ വരെ delete ചെയ്യുന്നുവെന്ന് പറഞ്ഞു വെക്കുന്നു. ഉറവയെ delete ചെയ്യുന്നതോടെ പുഴ ഒരിക്കലും ഉണ്ടാവില്ല എന്നുറപ്പു വരുത്തുക കൂടിയാണ്. പക്ഷേ അൽപ്പസമയത്തിനകം ഒഴുക്കിൽ പ്പെട്ടയാളുടെ മൃതദേഹം മേശപ്പുറത്ത് അടിയുന്ന വൈരുദ്ധ്യവും കവയിത്രി ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ പുഴയുടെ ഓർമ്മയിൽ മാത്രമവശേഷിച്ച ഒഴുക്ക് വാതിൽ തുറന്ന് ഇറങ്ങിപ്പോയെന്ന് പറയുകകൂടി ചെയ്യുന്നു. ഓർമ്മയിൽ മാത്രം അവശേഷിച്ച ഒഴുക്ക് എന്ന പ്രയോഗമാകട്ടെ ഇനിയൊരിക്കലും തിരിച്ചു കിട്ടാത്ത ഒന്നാണതെന്ന സൂചനതന്നെ നൽകുന്നുമുണ്ട്. പുഴയില്ലാതെ ഒഴുക്ക് സാധ്യമല്ലാത്തതിനാൽ ഒഴുക്കിന് ഇറങ്ങിപ്പോവുക മാത്രമാണ് സാധ്യമായത്. പുഴയെ ഇല്ലാതാക്കിയ ഇടത്തിൽ വെച്ച് ഒഴുക്കും അപ്രത്യക്ഷമാവുന്നു. അതിനാൽ ഒഴുക്ക് കൊണ്ടുവന്ന മൃതദേഹത്തിന് പുഴയെ ഇല്ലാതാക്കിയ ലാപ്ടോപ്പ് വെച്ച മേശപ്പുറത്ത് അടിയേണ്ടി വരുന്നു.

പ്രകൃതിയെ മുഴുവൻ നിയന്ത്രിക്കുന്ന നിലയിലേക്ക് യന്ത്രസംസ്കാരം വളർന്നു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എന്തിനും ഏതിനും യന്ത്രങ്ങളുടെ സഹായം വേണ്ട അവസ്ഥയിലേക്ക് മനുഷ്യനും മാറി. അതുകൊണ്ടുതന്നെ യാന്ത്രികതയുടെയും ജൈവികതയുടേയും സങ്കരമായ, സാമൂഹിക യാഥാർത്ഥ്യത്തിന്റെയും ഭാവനയുടെയും സങ്കരമായ ഒരു നില തന്നെയാണ് ഈ കവിതയ്ക്കും അടിസ്ഥാനമായി വർത്തിക്കുന്നതെന്നു കാണാം. മനുഷ്യർ മാറ്റിത്തീർത്ത പ്രകൃതിയാണ് ഭാവിയിലുള്ളത് എന്ന തിരിച്ചറിവ് ഒരേ സമയം ശാസ്ത്രലോകവും

ഭരണകൂടങ്ങളും ഏറ്റെടുക്കേണ്ട വെല്ലുവിളിയും അസ്വസ്ഥകരമായ തിരിച്ചറിവു മാണ് എന്നതാണ് ആന്ത്രോപ്പോസീൻ വിചാരങ്ങളുടെ ഊന്നൽ.

സൈബോർഗ്: യന്ത്രമാകുന്ന മനുഷ്യൻ

മനുഷ്യലോകവും യന്ത്രലോകവും സമാനമാകുന്നത് നേരത്തേ ചൂണ്ടിക്കാട്ടി യിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ മനുഷ്യൻ തന്നെ യന്ത്രമാകുന്നതും മനുഷ്യസ്വഭാവം മാറി യാന്ത്രികത വരുന്നതും മനുഷ്യേതര മാനവികതയുടെ പ്രത്യേകതകളിൽ ഉൾപ്പെടുന്നുണ്ട്. സൈബോർഗ് ആയിത്തീരുന്ന മനുഷ്യൻ സ്വന്തം ജൈവവ്യ വസ്ഥകളുടെ സ്വയം നിയന്ത്രിത പ്രവർത്തികളെ ശരീരബാഹ്യമായ യാന്ത്രിക ഘടകങ്ങളിലേക്ക് സാങ്കേതികമായ ഉപാധികളിലൂടെ വ്യാപിപ്പിക്കുന്നു. അതായത് ശാസ്ത്രം ആദ്യമായി സൈബോർഗിനെ സങ്കല്പിക്കുന്നത് ഭൗമബാ ഹ്യമായ പരിസരങ്ങളിൽ നിലനിൽക്കേണ്ടി വരുന്ന ഭാവി മനുഷ്യപരിണാമ സ്ഥിതികളുടെ ഭാഗമായിട്ടാണ് എന്നു ചൂണ്ടികാണിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. (ശ്രീകുമാർ ടി.ടി. (പ്രസാദ് പന്ന്യൻ) 2001. 149-150)

ഷാഫി കണ്ണങ്കരയുടെ സൈബോർഗ് എന്ന പേരിൽ തന്നെയുള്ള കവിതയിൽ ഒരു ആറു വയസ്സുകാരനോട് പുറത്തേക്കു വന്നു കൂടെ എന്ന് കവി ചോദിക്കുന്നുണ്ട്. കേവലം ആറുവയസ്സാണെങ്കിലും അറുപത്തിയാറിന്റെ രൂപ ഭാവങ്ങളോടെയിരിക്കുന്ന അവന്റെ മുഖത്തെ പാതി മറയ്ക്കുന്ന കണ്ണടയ്ക്കുള്ളിൽ കാണുന്ന കണ്ണുകളിൽ അമ്പരപ്പ്. അരുതാത്തത് കേട്ട പോലെ അമ്പര പ്പോടെ പുറത്തിറങ്ങിയാൽ ഉണ്ടാകുന്ന ദോഷങ്ങളെക്കുറിച്ചവൻ പറയുന്നുണ്ട്. ഭൗമബാഹ്യ പരിസരങ്ങളിൽ നിന്ന് മാറി നിൽക്കേണ്ടതെന്തുകൊണ്ട് എന്ന് തിരിച്ചറിയുന്ന സൈബോർഗിനെയാണ് ഈ കവിത ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്

> മഴ നനഞ്ഞാൽപ്പനി, വെയിലു കൊണ്ടാൽ ചുമ
> കാറ്റു കൊണ്ടാ തൊലി വീണ്ടുകീറും
> അതുകൊണ്ടൊരിക്കലും വെയിൽ കൊള്ളുവാനില്ല.
> കോംപ്ലക്ഷനാകെ കറുത്തിരുണ്ടെങ്കിലോ
> (സൈബോർഗ് : ഷാഫി കണ്ണങ്കര)

അതിനൂതന സാങ്കേതികവിദ്യകൾ കൊണ്ട് പ്രവൃത്തിക്കുന്ന യന്ത്രങ്ങളൊ ക്കെയും മഴയും മഞ്ഞും വെയിലും കൊള്ളിക്കാതെ നാം സുരക്ഷിതമായി കാത്തുസൂക്ഷിക്കുന്നവയാണ്. പുതുകാലത്ത് നമ്മുടെ കുഞ്ഞുങ്ങളെ വളർത്തു ന്നതും ഇതേ പോലെ തന്നെയാണ്. അതിനു കാരണങ്ങളായി പാടി പറഞ്ഞു ശീലിപ്പിക്കുന്നതു തന്നെയാണ് കവിതയിലെ കുട്ടി പറയുന്നതും. സൂര്യനുദിക്കു ന്ന ദിക്കുണ്ടതേതെന്ന് ചോദിച്ചപ്പോൾ ഗൂഗിളിൽ തപ്പിയാൽ കിട്ടിയേക്കും

എന്നാണ് കുട്ടിയുടെ മറുപടി. എന്തിനും ഏതിനും ഉത്തരം ഗൂഗിളിൽ തപ്പുന്ന പുതിയ തലമുറയുടെ പ്രതിനിധിയാണവൻ. സ്മാർട്ട്ഫോൺ കണ്ണിൽ നിന്നും മാറ്റാത്ത പുതുതലമുറക്ക് സൂര്യൻ ഉദിച്ച് അസ്തമിക്കുന്ന കാര്യം അറിയണമെന്നില്ല. നേരം വെളുത്തതോ രാത്രിയാകുന്നതോ അറിയാൻ കഴിയാത്തവന്

ക്ഷമന്റെ മൂളലും കുയിലിന്റെ ഗാനവും
സന്ധ്യ താൻ ഭംഗിയും പ്രാവിൻ കുറുകലും

അറിയണമെങ്കിൽ സ്മാർട്ട്ഫോൺ കണ്ണിന്ന് മാറ്റണമെന്ന് കവിക്ക് പറയേണ്ടി വരുന്നു. ഇതൊക്കെ അറിയാത്തത് നഷ്ടമാണെന്ന് പറഞ്ഞാൽ

"ഒന്നും അറിയേണ്ട കാര്യമല്ലൊക്കെയും
ആവശ്യമില്ലാത്ത സെന്റിമെന്റ്സ് ആണ ഭായ്"

എന്നു കവിക്ക് ഇത്തരം കാര്യങ്ങളെ പുതു തലമുറ സമീപിക്കുന്നതെങ്ങനെയെന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്ന മറുപടി നൽകാൻ കുട്ടിക്ക് കഴിയുന്നുമുണ്ട്. അതുകൊണ്ടാണ് അവനെ

"വാട്സാപ്പ് യൂണിവേഴ്സിറ്റി തൻ ചാൻസിലർ
ആകുവാൻ പോവുന്ന സൈബോർഗ് കുഞ്ഞവൻ."

എന്നു കവിക്കു വിശേഷിപ്പിക്കേണ്ടിവരുന്നത്. ശാസ്ത്രഭാവനയിലെ സൈബോർഗ്, സാങ്കേതികതയാൽ അധികരിക്കപ്പെട്ട മനുഷ്യൻ ആണെങ്കിൽ, മനുഷ്യൻ എന്ന സങ്കല്പത്തിന്റെ ഒരു ഇതരവീക്ഷണത്തിലൂടെ എന്തും അറിയാനും നേടാനും കംപ്യൂട്ടറും ഇന്റർനെറ്റും ഗൂഗിൾ പോലുള്ള സെർച്ച് എഞ്ചിനുകളും വേണം എന്ന നിലയിലാണ് ഈ കവിതയിലെ സൈബോർഗ് കുഞ്ഞിന്റെ നിൽപ്പ്. വൈകാരികതയ്ക്ക് തീരെ പ്രാധാന്യം നൽകാത്ത എല്ലാക്കാര്യങ്ങളെയും പ്രായോഗികതയ്ക്ക് പ്രാധാന്യം നൽകി സമീപിക്കുന്ന പുതുതലമുറ യഥാർത്ഥത്തിൽ പാതിയിലധികം യന്ത്രസ്വഭാവം പുലർത്തിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നുവെന്നതിന്റെ അടയാളമാണ് ഈ കവിത.

ഉപസംഹാരം

നാളിതുവരെയുള്ള മനുഷ്യന്റെ നേട്ടങ്ങളെയൊക്കെ വിരൽത്തുമ്പിലേക്ക് ആവാഹിച്ച് യന്ത്രസമാനരായി ജീവിക്കുന്ന പുതുകാല മനുഷ്യരിൽ യന്ത്രവും മനുഷ്യരും തമ്മിലുള്ള അന്തരം കുറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. മനുഷ്യത്വത്തേക്കാൾ നിയമത്തിനും നിയന്ത്രണങ്ങൾക്കും വിധേയപ്പെടുന്ന, യാന്ത്രികമായ വിധത്തിൽ കൃത്യതയ്ക്ക് പ്രാധാന്യം നൽകുന്ന, യന്ത്രസമാനരായ മാനവേതര മനുഷ്യസമൂഹത്തിന്റെ പ്രതിനിധിയായാണ് പുതുകാല മനുഷ്യൻ മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ഗദ്യാഖ്യാനങ്ങളിലേതിൽ നിന്ന് ഭിന്നമായി പോസ്റ്റ്ഹ്യൂമനിസ്റ്റ്

ആലോചനാലോകം മലയാളകവിതകളിൽ അതിസമ്പന്നമല്ല. എങ്കിലും സൈബർ ഇടത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട കവിതകളിൽ കടന്നുവന്നിട്ടുള്ള പോസ്റ്റ് ഹ്യൂമനിസ്റ്റ് വിചാരലോകത്തെ മുൻനിർത്തി അവയെ വിശകലനം ചെയ്യുക യാണ് ഈ പ്രബന്ധം. ആർട്ടിഫിഷ്യൽ ഇന്റലിജെൻസും യന്ത്രസംസ്കാരവും പ്രകൃതിയിൽ നിന്നും മനുഷ്യനെ അകറ്റുക മാത്രമല്ല അതൊക്കെ കേവലം ആവശ്യമില്ലാത്ത സെന്റിമെന്റ്സ് മാത്രമായി പുതിയകാലം അടയാളപ്പെടു ത്തുന്നുവെന്ന ആശങ്കകൂടി ഈ കവിതകൾ പങ്കുവെയ്ക്കുന്നുണ്ട്.

കുറിപ്പുകൾ

1 ഗെയിം എന്ന കവിതയിലെ യാത്ര ഒരു അസാധാരണ യാത്ര തന്നെയാണ്. ഗെയിം തന്നെയാണ് ഈ ജീപ്പ് യാത്ര. ഈ ഗെയിമിൽ പങ്കെടുക്കുന്നവർ നമ്മളാണ് എന്ന് കവി പറയുമ്പോൾ കളിയുടെ ഒരു പ്രത്യേകത കൂടി അടയാളപ്പെടുത്തുകയാണ്. കളിയിൽ നിങ്ങളും ഞങ്ങളും ചേർന്ന നമ്മൾ ആണ് പങ്കെടുക്കുന്നത്. സുൽത്താൻ ബത്തേരിയിൽ നിന്ന് പുൽപ്പള്ളിയിലേക്ക് പോകുന്ന ഈ യാത്രയുടെ ഡ്രൈവർ ഏതാനും സമയത്തി നകം ചെറുമാട് കോളനിയിലേക്ക് ലക്ഷ്യം മാറ്റുന്നു. ഒരു കിലോമീറ്റർ പിന്നിടുമ്പോൾ റൂട്ട് മാറി എന്ന് സഹകളിക്കാരായ യാത്രികർ പറയുന്നു. തുടർന്ന് പുൽപ്പള്ളിക്ക് പോകേണ്ട എന്നും മുത്തങ്ങയ്ക്ക് പോകാമെന്നും തീരുമാനിച്ച് യാത്രയാവുന്നു. പോകും വഴി വീണ്ടും ഓർക്കരുതെന്ന് ആഗ്രഹിച്ച ചെറുമാട് കോളനിയിലെ അടി ഓർക്കുന്നു. തുടർന്ന് ചെറുമാട് കോളിയാടി റൂട്ടിലേക്ക് ജീപ്പ് കുതിക്കുന്നു. സഹയാത്രികർ റൂട്ട് മാറി എന്ന് ഏറ്റുപാടു ന്നു. മുത്തങ്ങയ്ക്ക് പോയതു കൊണ്ടാണ് പ്രശ്നം. നമുക്ക് വൈത്തിരിയിലേക്ക് പോകാമെ ന്നായി. വീണ്ടും യാത്രക്കിടയിൽ ഡ്രൈവർ ലക്ഷ്യം മാറ്റുന്നുണ്ട്. ഇക്കൂടെ കളിയിൽ കൂട്ടാ ത്തതിനാൽ ബോറടിച്ചിരിക്കുന്നവരെക്കുറിച്ചും സൂചിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. യാത്രയുടെ ഗൗരവം കളിക്കൊരിക്കലും നാം കൊടുക്കുന്നില്ല. അവസാനം ഈ കളിക്ക് ചെറുമാട് കോളനി പുതിയ ലക്ഷ്യമായി കുറിക്കുകയാണ്. കളി ജയിക്കാൻ പല മാർഗ്ഗങ്ങൾ അന്വേഷിക്കു ന്നതു പോലെ ചെറുമാട് കോളനിയിലേക്ക് വീണ്ടും വീണ്ടും പോകാനുള്ള ശ്രമം ഒരു മൊബൈൽ ഗെയിം പൂർത്തിയാക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതുപോലെ തന്നെയാണ് കവി അവത രിപ്പിക്കുന്നതും.

2 കളി എന്ന വാക്ക് എല്ലായ്പ്പോഴും കാര്യത്തിന് വിപരീതമായാണ് നിലകൊള്ളുന്നത്. കളിക്കരുത് (വെറുതെ കളിക്കരുത്, കുഞ്ഞ് കളിക്കരുത് എന്നിങ്ങനെയുള്ള ഭാഷാ പ്ര യോഗങ്ങൾ) കളിപ്പിക്കരുത് (പറ്റിക്കരുത്), വെറും കളിയാണ്, എന്നിങ്ങനെയുള്ള കളി ചേർന്ന വാക്കുകളൊക്കെ നിസ്സാരതയെയാണ് അടയാളപ്പെടുത്തുന്നത്. കളി കാര്യ മാവുക പോലുള്ള പ്രയോഗങ്ങളിലും കളി കാര്യത്തിന് വിപരീതമാണെന്ന തോന്നൽ തന്നെയാണുണ്ടാക്കുന്നത്. കാര്യ ഗൗരവത്തോടെ സമീപിക്കുന്ന എല്ലാത്തരം ഗെയിമു കളെയും കളി എന്ന് വാക്കു ചേർത്ത് പറയുമ്പോൾ നിസാരമായി മാറ്റുന്നുണ്ട്. കളികൾ പ്രൊഫഷനായി സ്വീകരിക്കുന്ന നില അപരിചിതമായ ഒന്നാണ് നമുക്കിപ്പോഴും. അതു തന്നെയാവാം കളി എന്ന വാക്കിനെ ലാഘവത്തോടെ അടയാളപ്പെടുത്താൻ പ്രേരിപ്പി ക്കുന്നതും.

ആധാരസൂചി

1. പ്രസാദ് പന്ന്യൻ (എഡി). ആർ യൂ ഹ്യൂമൻ? മനുഷ്യേതര മാനവികതയ്ക്ക് ഒരാമുഖം. ഡി.സി ബുക്സ്, കോട്ടയം. 2021.
2. ശ്രീകുമാർ . ടി.ടി. (ഡോ.). പോസ്റ്റ് ഹ്യൂമൻ വിചാരലോകങ്ങൾ. പുസ്തകപ്രസാധക സംഘം, കോഴിക്കോട്. 2021
3. Haraway, D.J., A Cyborg Manifesto: Science Technology and Socialist-Feminism in the late 20th centuary, Routledge, Newyork.1991.
4. Ray Kurzweil. Don't fear artificial intelligence | by Ray Kurzweil « Kurzweil (kurzweilai.net)
5. https://en-m-wikipedia-org.translate.goog/wiki/Ray_Kurzweil?_x_tr_sl=en&_x_tr_tl=ml&_x_tr_hl=ml&_x_tr_pto=tc,sc

സൈബർകവിതകൾ

1. വീടൊരു 'സ്മാർട്ട് ഹോമാ'ണ്: സൂര്യഗായത്രി പി.വി. https://m.facebook.com/story.php?story_fbid=pfbid0os27d1fA5FrER8NRdabecx2hF2MKozwbuBqv3gLr2LGZM7p2YD89s9aHadPqHtQil&id=100004013027120&mibextid=Nif5oz
2. ഗെയിം: വിഷ്ണു പ്രസാദ് http://kavithapporichil.blogspot.com/
3. പന്തയം: നിദർശ് രാജ്, https://m.facebook.com/story.php?story_fbid=pfbid0a3kBz3AidKBcpeMJsM3zMtd48SRuhphCu6RhspPw599xFwxC5X7VMe6uhPEZg33tl&id=100000620593051&mibextid=Nif5oz
4. പുഴയെ ഡിലീറ്റ് ചെയ്യുമ്പോൾ: ആശ സജി, https://m.facebook.com/story.php?story_fbid=pfbid0Qc4DnRXs1mW7bQ97BSHuzunY4ii4rofCxvkMVRG17Vc6cp7KkVJ4b7UPcBMuz4p9l&id=1152621268&mibextid=Nif5oz
5. സൈബോർഗ്:ഷാഫികണ്ണങ്കര https://www.manoramaonline.com/literature/your-creatives/2021/03/24/cyborg-malayalam-poem.html

sinumolthomas@gmail.com